

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 23Cb/19/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212204458
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Paulína Pacherová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2014:1212204458.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Paulínou Pacherovou v právnej veci žalobkyne: Ing. Ľubica Hudáková, nar. 23.02.1957, trvale bytom Vranovská 3002/61, Bratislava, zast. JUDr. Evou Borovskou, advokátkou so sídlom Štefánikova 7, Bratislava, proti žalovaným: v 1./ rade: Groupama Garancia Biztosító Zrt., so sídlom Október 6. u. 20, Budapešť 1051, Maďarsko, IČO: 01 10 041 071, konajúci prostredníctvom pobočky Groupama Garancia poisťovňa a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Miletičova 21, Bratislava, IČO: 47 236 060, v 2./ rade: GSK LIFE a.s. v likvidácii, so sídlom Miletičova 21, Bratislava, IČO: 35 865 164, v 3./ rade: GSK NONLIFE a.s. "v likvidácii", so sídlom Miletičova 21, Bratislava, IČO: 35 862 131, všetci zastúpení JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Stará Vajnorská cesta 37, Bratislava, o neúčinnosť právneho úkonu - zmluvy o predaji podniku, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a .

Žalobkyňa je p o v i n á zaplatiť žalovaným v 1./ až 3./ rade náhradu trov konania v sume 242,01 eur k rukám právneho zástupcu žalovaných v 1./ až 3./ rade, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou podanou na súde dňa 05.03.2012 domáhala vydania rozsudku, ktorým by súd určil, že Zmluva o predaji podniku uzatvorená medzi žalovaným v 2./ rade ako predávajúcim a žalovaným v 1./ rade ako kupujúcim je voči žalobkyni neúčinná, a že Zmluva o predaji podniku uzatvorená medzi žalovaným v 3./ rade ako predávajúcim a žalovaným v 1./ rade ako kupujúcim (ďalej ako „Zmluvy o predaji podniku“) sú voči žalobkyni neúčinné.

Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tým, že na Okresný súd Bratislava I podala dňa 20.08.2009 žalobu voči žalovanému v 2./ rade, ktorou sa domáha určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru a zároveň náhrady mzdy do času, kým jej žalovaný v 2./ rade umožní vykonávať prácu podľa pracovnej zmluvy spolu s úrokmi z omeškania a trovami konania. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. 10C 130/2009 zo dňa 21.09.2011 prvostupňový súd určil, že skončenie pracovného pomeru je neplatné a žalobkyni priznal náhradu mzdy vo výške 87.446,47 eur a vo zvyšku žalobu zamietol. Z dôvodu odvolania účastníkov je predmetná vec v súčasnosti vedená na Krajskom súde Bratislava pod sp. zn. 4 Co 508/2011. Druhou žalobou podanou na Okresný súd Bratislava V sa žalobkyňa voči žalovanému v 2./ rade a 3./ rade domáha ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy. Predmetná vec je vedená pod sp.zn. 5C 102/2010 a doposiaľ vo veci nebolo rozhodnuté, pričom žalobkyňa sa domáha nemajetkovej ujmy vo výške 100.000,- eur.

V priebehu uvedených konaní sa žalobkyňa dozvedela, že žalovaný v 2./ rade a žalovaný v 3./ rade ako predávajúci uzatvorili so žalovaným v 1./ rade ako kupujúcim Zmluvy o predaji podniku, za čo žalovaní v

2./ a 3./ rade získali finančné prostriedky. Podľa názoru žalobkyne týmto postupom sa žalovaní v 2./ a 3./ rade ako potencionálni dlžníci žalobkyne zbavujú majetku, aby nemuseli splniť pohľadávky žalobkyne, a tým ukracujú možnosť uspokojenia jej pohľadávok, pretože základné imanie môžu rozpustiť, vrátane získanej kúpnej ceny pre neexistenciu žiadnych záväzkov. Uspokojenie pohľadávok žalobkyne je vážnym spôsobom ohrozené aj tým, že žalovaný v 1./ rade, ktorý je zahraničný právny subjekt koná na území Slovenskej republiky výlučne prostredníctvom svojej pobočky, ktorá jednak žiadne základné imanie nemá a nemusí tvoriť žiadne fondy podľa zákona o poisťovníctve, pričom žalovaný v 1./ rade prevzal práva a záväzky žalovaného v 2./ a 3./ rade za stavu, kedy zmluvou odovzdané záväzky vysoko prekračujú zmluvou odovzdané aktíva žalovaných v 2./ a 3./ rade. Žalovaný v 1./ rade nesporne Zmluvami o predaji podniku získal majetkový prospech, nakoľko prebral zamestnancov, sídlo už existujúcich spoločností a hlavne prevzal poistný kmeň, z ktorého je zabezpečený okamžitý príjem a uhradená kúpna cena je nepomerne nižšia ako náklady na zriadenie novej poisťovne.

Na základe uvedených skutočností žalobkyňa žiadala, aby súd v súlade s § 478 Obchodného zákonníka a § 42a Občianskeho zákonníka určil, že Zmluva o predaji podniku uzatvorená medzi žalovaným v 1./ rade a žalovaným v 2./ rade a Zmluva o predaji podniku uzatvorená medzi žalovaným v 1./ rade a žalovaným v 3./ rade sú voči nej ako veriteľke neúčinné.

Žalovaný v 1./ rade a žalovaný v 3./ rade sa k žalobe vyjadrili v podaniach doručených súdu dňa 26.10.2012, v ktorých zhodne uviedli, že žaloba na určenie podľa § 80 písm. c) O.s.p. nemôže byť dôvodná a opodstatnená v takých prípadoch, kde je možné žalovať o splnenie povinnosti podľa ustanovenia § 80 písm. b) O.s.p. Naliehavý právny záujem žalobkyne na určení, či tu právny vzťah alebo právo existuje alebo neexistuje je možné preukázať len za predpokladu, že nie je možné domáhať sa priamo žalobou na plnenie a súčasne za predpokladu že právne postavenie žalobcu by bez takéhoto určenia bolo neisté. Žalobkyňa sa v danej veci môže priamo domáhať splnenia povinností priamo voči žalovanému v 1./ rade, na ktorého Zmluvami o predaji podniku prešli všetky (i domnelé) pohľadávky a záväzky žalovaných v 2./ a 3./ rade.

Žalovaný v 1./ rade a žalovaný v 3./ rade ďalej uviedli, že právne postavenie žalobkyne by sa mohlo stať neistým len v prípade, ak by žalovaní pri uzatváraní Zmlúv o predaji podniku úplne resp. čiastočne vylúčili prechod záväzkov voči všetkým domnelým veriteľom, resp. len voči žalobkyňi. K takémuto dojednaniu v Zmluvách o predaji podniku nedošlo, preto žaloba žalobkyne je nedôvodná a zbytočná. Na záver poukázali na to, že žalovaní v 2./ a 3./ rade sú v súčasnosti v neodvratnej likvidácii, predmetom ich činnosti je len správa vlastného majetku, a tak v prípade, ak by sa aj vyhovel návrhu na určenie neúčinnosti Zmlúv o predaji podniku, paradoxne by sa právne postavenie žalobkyne voči žalovaným v 2./ a 3./ rade zhoršilo, keďže títo by nemali prostriedky na uspokojenie domnelých nárokov žalobkyne, ktoré si žalobkyňa uplatnila v konaniach vedených pred Okresným súdom Bratislava I a Okresným súdom Bratislava V.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, najmä žalobou, Zmluvami o predaji podniku zo dňa 14.12.2011, písomnými vyjadreniami účastníkov konania, prednesom právnych zástupcov účastníkov konania, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi založenými v spise, a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 14.12.2011 bola medzi žalovaným v 1./ rade a žalovaným v 2./ rade uzatvorená Zmluva o predaji podniku, na základe ktorej žalovaný v 2./ rade previedol na žalovaného v 1./ rade celý svoj podnik, za čo sa žalovaný v 1./ rade zaviazal uhradiť kúpnu cenu.

V bode 2.1. písm. c) tejto zmluvy bolo zmluvnými stranami dohodnuté, že kupujúci podnik preberá spolu so všetkými právami, povinnosťami, pohľadávkami a záväzkami vyplývajúcimi zo zmlúv, zmluvnou stranou ktorých sa na základe tejto Zmluvy stáva, aj všetky záväzky vyplývajúce zo zmluvných záruk, vadného plnenia a iných sankcií, ktoré vyplývajú z takýchto zmlúv, bez ohľadu na skutočnosť, či o nich predávajúci vedel, alebo či druhá zmluvná strana tieto sankcie vymáhala alebo nevymáhala.

Dňom účinnosti Zmluvy o predaji podniku 12.01.2012 vstúpil žalovaný v 2./ rade do likvidácie.

Dňa 14.12.2011 bola medzi žalovaným v 1./ rade a žalovaným v 3./ rade Zmluva o predaji podniku, na základe ktorej žalovaný v 3./ rade previedol na žalovaného v 1./ rade celý svoj podnik, za čo sa žalovaný v 1./ rade zaviazal hradiť kúpnu cenu.

V bode 2.1. písm. c) tejto zmluvy bolo zmluvnými stranami dohodnuté, že kupujúci podnik preberá spolu so všetkými právami, povinnosťami, pohľadávkami a záväzkami vyplývajúcimi zo zmlúv, zmluvnou stranou ktorých sa na základe tejto Zmluvy stáva, aj všetky záväzky vyplývajúce zo zmluvných záruk, vadného plnenia a iných sankcií, ktoré vyplývajú z takýchto zmlúv, bez ohľadu na skutočnosť, či o nich predávajúci vedel, alebo či druhá zmluvná strana tieto sankcie vymáhala alebo nevymáhala.

Dňom účinnosti Zmluvy o predaji podniku 04.01.2012 vstúpil žalovaný v 3./ rade do likvidácie.

Žalobkyňa zotrvala na podanej žalobe. Pred súdom uviedla, že jej postavenie sa postupom žalovaných pri uzavretí Zmlúv o predaji podniku zhoršilo, nakoľko je rozdiel medzi dostupnosťou vymáhania pohľadávka na území štátu žalobkyne a iného štátu. Žalovaný v 1/ rade je zahraničnou právnickou osobou a exekúcia pohľadávky žalobkyne by vzhľadom na nedostatok právnej subjektivity pobočky žalovaného v 1./ rade musela byť vedená voči zahraničnej právnickej osobe, čo by vymožitelnosť pohľadávky žalobkyne zhoršilo a zvýšilo finančnú náročnosť prípadnej exekúcie. Okrem tohto žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že poisťovňa, ktorá je poisťovňou materskou je povinná tvoriť rezervné fondy na rozdiel od jej pobočky v inom členskom štáte, ktorá povinnosť rezerv nemá. Na podporu svojej argumentácie žalobkyňa doložila do spisu rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 12C 184/2006-121 zo dňa 01.10.2007 spolu s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Co 7/2008-150 vo veci určenia neúčinnosti právneho úkonu voči veriteľovi, kde súdy konštatovali zhoršenie právneho postavenia veriteľa v súvislosti s uzatvorením kúpnej zmluvy. Na základe uvedeného žalobkyňa žiadala žalobe ako dôvodnej vyhovieť.

Žalovaní v 1./, 2./ a 3./ rade prostredníctvom svojho spoločného právneho zástupcu pred súdom zotrvali na svojej argumentácií uvedenej v písomnom vyjadrení k žalobe. K veci ďalej uviedli, že pokiaľ ide o pracovnoprávny spor prejednávaný pred Okresným súdom Bratislava I, mzdový nárok žalobkyne bol zložený do súdnej úschovy, preto postavenie žalobkyne v tejto súvislosti nemôže byť zhoršené. Pokiaľ ide o žalobkyňou uplatňovanú nemajetkovú ujmu v konaní pred Okresným súdom Bratislava V, jej dôvodnosť a existencia doposiaľ nebola preukázaná. Ďalej poukázali na skutočnosť, že žalovaný v 1./ rade na území Slovenskej republiky koná prostredníctvom svojej pobočky, má viac ako 40 000 klientov, ktorých nároky uspokojuje, preto tvrdenia žalobkyne o zhoršení právneho postavenia žalobkyne uzatvorením Zmlúv o predaji podniku nie sú dôvodné. Pokiaľ ide o samotného žalovaného v 1./ rade, jeho základné imanie je vo výške 30 miliónov eur, čo tiež preukazuje, že uspokojenie nárokov žalobkyne nemôže byť sťažené. Z uvedených dôvodov žiadali žalobu v plnom rozsahu zamietnuť.

Podľa § 476 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o predaji podniku sa predávajúci zaväzuje previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku, a kupujúci sa zaväzuje prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu.

Podľa § 477 ods. 1 Obchodného zákonníka, na kupujúceho prechádzajú všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje.

Podľa § 477 ods. 2 Obchodného zákonníka, prechod pohľadávok sa inak spravuje ustanoveniami o postúpení pohľadávok.

Podľa § 477 ods. 3 Obchodného zákonníka, na prechod záväzku sa nevyžaduje súhlas veriteľa, predávajúci však ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim.

Podľa § 478 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak sa predajom podniku nepochybne zhorší vymožitelnosť pohľadávky veriteľa, môže sa veriteľ domáhať podaním odporu na súde do 60 dní odo dňa, keď sa dozvedel o predaji podniku, najneskôr však do šiestich mesiacov odo dňa, keď bol predaj zapísaný do obchodného registra (§ 488 ods. 1), aby súd určil, že voči nemu je prevod záväzku predávajúceho na kupujúceho neúčinný.

Podľa § 488 ods. 2 Obchodného zákonníka, právnická osoba, ktorá predala podnik tvoriaci jej imanie, môže ukončiť svoju likvidáciu a byť vymazaná z obchodného registra až po uplynutí jedného roka po tomto predaji, ak sa v tejto dobe nezačalo súdne konanie podľa § 478, alebo neskôr, keď sa zabezpečili alebo uspokojili nároky, ktoré boli v tomto konaní úspešne uplatnené.

Podľa § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Na základe vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žaloba žalobkyne nie je dôvodná.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalobkyňa podala proti žalovanému v 2./ rade na Okresný súd Bratislava I žalobu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy, a na Okresný súd Bratislava V žalobu voči žalovaným v 2./ a 3./ rade o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 100.000,- eur. Obe súdne konania nie sú do rozhodnutia tunajšieho súdu právoplatne skončené.

Súd mal za preukázané, že medzi žalovaným v 1./ rade, žalovaným v 2./ rade a žalovaným v 3./ rade došlo k platnému uzatvoreniu Zmlúv o prevode podniku, na základe ktorých prešli na žalovaného v 1./ rade ako kupujúceho všetky práva a povinnosti žalovaných v 2./ a 3./ rade ako predávajúcich.

Žalobkyňa v zákonnej 60-dňovej subjektívnej lehote ako aj 6-mesačnej objektívnej lehote v zmysle ust. § 478 ods. 1 Obchodného zákonníka podala odpor na súde.

Podmienkou na úspešné podanie odporu v súlade s § 478 ods. 1 ObZ. je preukázanie, že predajom podniku dlžníka (žalovaného v 2./ rade a žalovaného v 3./ rade) dôjde k nepochybnému zhoršeniu vymožitelnosti pohľadávky veriteľa (žalobkyne). Z uvedeného vyplýva, že dôkazné bremeno o zhoršení vymožitelnosti pohľadávky znáša žalobkyňa. Právne relevantným je objektívny dôsledok, ktorým je zhoršenie vymožitelnosti pohľadávky, pričom vymožitelnosť pohľadávky je potrebné chápať ako možnosť jej ekonomického uspokojenia a nie len súdneho vymáhania.

Právna ochrana je v súlade s § 478 ods. 1 ObZ. poskytnutá splatným ako aj nesplatným pohľadávkam.

Z hľadiska naplnenia skutkových okolností zhoršenia vymožitelnosti pohľadávky, je pritom potrebné vziať do úvahy aj ust. § 477 ods. 3 ObZ, v znení k 14.12.2011, podľa ktorého predávajúci (žalovaný v 2./ a 3./ rade) ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim.

V prípade predaja podniku má veriteľ, v zmysle zákonnej úpravy, právo domôcť sa plnenia nielen voči aktuálnemu dlžníkovi, ktorým je kupujúci ale aj voči ručiteľovi, ktorým je predávajúci. Na preukázanie tvrdenia, že právnym úkonom uzavretia zmluvy o predaji podniku došlo k zhoršeniu vymožitelnosti pohľadávky veriteľa, je preto žalobca povinný súdu predložiť dôkazy o tom, že predajom podniku došlo nielen k výraznému zhoršeniu majetkových pomerov predávajúcich, ale že nestabilné a nežiadúce sú aj majetkové pomery kupujúceho, čím sa vymožitelnosť pohľadávky veriteľa zhoršila.

Vykonaný dokazovaním súd dospel k záveru, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala, že by predajom podniku došlo k zhoršeniu vymožitelnosti jej zatiaľ nejudikovaných pohľadávok. Neuvedla žiadny právne relevantný dôvod, ktorý by preukazoval, že v danej veci došlo k zhoršeniu jej podstavenia. Žalobkyňa len vo všeobecnej rovine poukázala na zlú vymožitelnosť práva na Slovensku ako aj na fakt, že žalovaný v 1./ rade ako subjekt, na ktorý prešli práva a povinnosti žalovaného v 2./ rade a žalovaného v 3./ rade je zahraničnou právnickou osobou, na základe čoho bude prípadné vymáhanie pohľadávky ešte zložitejšie. Ďalej zdôraznila, že žalovaný v 2./ rade a žalovaný v 3./ rade po uzatvorení Zmlúv o predaji podniku vstúpili do likvidácie, čím podľa jej názoru žalovaní v 2./ a 3./ rade chcú podstatne sťažiť možnosť dosiahnuť uspokojenie pohľadávok veriteľov a ich uspokojenie maria

aj tým, že prevodom práv a povinností môžu bez uspokojenia veriteľov rozpustiť celé základné imanie vrátane rezerv, ktoré musia mať podľa zákona vytvorené.

Podľa § 477 ods. 1 a 3 ObZ. vyplýva, že zmluvou o predaji podniku dochádza k prechodu všetkých práv a záväzkov, na ktoré sa predaj vzťahuje na kupujúceho s tým, že súhlas veriteľa nie je potrebný avšak predávajúci ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim.

Z obsahu článku II. bodu 2.1. oboch Zmlúv o predaji podniku vyplýva, že predávajúci zmluvou o predaji podniku prevádza na kupujúceho celý svoj podnik a kupujúci celý podnik preberá a nadobúda vlastnícke právo k podniku.

V článku I bod 1.1. písm. d) Zmluvy o predaji podniku je špecifikovaný pojem podnik v tom zmysle, že jeho súčasťou sú práva a povinnosti, pohľadávky a záväzky, ktoré vznikli alebo v budúcnosti vzniknú a ktoré súvisia s týmto podnikom, nezávisle od toho či sú uvedené v zmluve, resp. v prílohe 1,2 a 3 k zmluve nezávisle od toho, či ich predávajúci eviduje alebo nie; všetky veci/položky uvedené v ustanovení čl. I bod 1.1 sa ďalej uvádzajú ako „Podnik“

Z uvedeného je zrejmé, že v prípade, ak dôjde po ukončení likvidácie k výmazu žalovaného v 2./ rade a žalovaného v 3./ rade z Obchodného registra, žalobkyňa bude naďalej oprávnená uplatniť si svoju pohľadávku, ktorú mala voči žalovanému v 2./ rade a v 3./ rade u žalovaného v 1./ rade, na ktorého prešli všetky práva a povinnosti žalovaného v 2./ a 3./ rade na základe Zmlúv o predaji podniku.

Vstup žalovaného v 2./ rade a žalovaného v 3./ rade do likvidácie, po tom, čo boli uzatvorené Zmluvy o predaji podniku nie je možné považovať za konanie, ktorého účelom by bolo zmarenie vymožitelnosti pohľadávok žalobkyne, a to napriek tomu, že likvidácia spoločnosti je proces smerujúci k jej zániku. V uvedenom prípade došlo ešte pred začatím likvidácie spoločnosti žalovaného v 2./ a 3./ rade k prevodu všetkých práv a povinností žalovaného v 2./ a 3./ rade, teda aj pohľadávok žalobkyne na kupujúceho - žalovaného v 1./ rade, a z takého postupu žalovaného v 2./ a 3./ rade nevyplýva automaticky nevymožiteľnosť pohľadávky.

Právo podnikateľa na uzavretie zmluvy o predaji podniku ako aj právo na vstup do likvidácie je legitímnou zákonnou upravenou možnosťou konania podnikateľa vyplývajúcou z ustanovení ObZ. Preto samotná skutočnosť, že žalovaní v 2./ a 3./ rade uzavreli Zmluvu o predaji podniku a následne vstúpili do likvidácie nemožno považovať za konanie, ktorým sa zbavujú svojho majetku a ktorým by došlo k zhoršeniu vymožitelnosti pohľadávky žalobkyne.

Skutočnosť, že si žalobkyňa bude možno musieť uplatniť svoju pohľadávku od žalovaného v 1./ rade, ktorý je zahraničnou právnickou osobou nie je možné považovať za sťaženie vymožitelnosti pohľadávky takým spôsobom, že by bolo nevyhnuté určiť neúčinnosť zmluvy o predaji podniku voči žalobkyne. Súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný v 1./ rade je fungujúci subjekt vykonávajúci činnosť poisťovne a existuje tak značný predpoklad, že v prípade výkonu rozhodnutia bude mať dostatočné finančné prostriedky na uspokojenie pohľadávok žalobkyne. V danom prípade nemôže obstať argumentácia žalobkyne, podľa ktorej je vymáhanie pohľadávok v cudzine finančne náročnejšie. Žalovaný v 1./ rade má sídlo v Maďarskej republike, teda v členskom štáte Európskej únie. V súčasnosti prostredníctvom jednotných právnych aktov Európskej únie existujú v rámci Európskej únie efektívne nástroje na uplatnenie a vymoženie pohľadávok veriteľov aj voči subjektom, ktoré sú zriadené v inom štáte ako v štáte pôvodu veriteľa. Tieto nástroje so sebou ani neprinášajú vyššiu finančnú náročnosť. Vzhľadom k uvedenému súd vyhodnotil argumentáciu žalobkyne v tomto smere vzhľadom ako neopodstatnenú.

Pokiaľ ide o žalobkyňou predložené rozhodnutia (čl. 159/170), na ktoré sa odvoláva, súd uvádza, že nie je viazaný dôvodmi rozhodnutia vyslovenými v inom spore, pričom tieto rozhodnutia vzhľadom na odlišnosť skutkového a právneho stavu v prejednávanej veci ani nie sú aplikovateľné.

Pokiaľ ide o vec Okresného súdu Bratislava V skončenú rozsudkom č.k. 12C 184/2006-121 v spojení s rozsudkom KS BA č.k. 3Co 7/07-150, predmetom konania bola odporovateľnosť právneho úkonu - kúpnej zmluvy medzi blízkymi osobami, prejednávaná podľa ust. OZ. Išlo o vec skutkovo i právne odlišnú od okolností a podmienok odporovateľnosti právneho úkonu predaja podniku, ktorá je predmetom

konania tunajšieho súdu. Odporovateľnosť právneho úkonu predaja podniku je riešená osobitnou právnou úpravou § 478 ods. 1 ObZ.

Zhoršenie vymožitelnosti pohľadávky žalobkyne, zakladajúce dôvodnosť jej nároku uplatňovaného v konaní tunajšieho súdu, nemôže žalobkyňa odvodzovať ani od uznesenia OS BA I č.k. 10C 130/2009-196 v spojení s uznesením KS BA č.k. 4Co 508/2011-309, ktorým bola poisťovni Groupama životná poisťovňa, a.s., predbežným opatrením nariadená povinnosť zložiť do súdnej úschovy sumu 99.679,74 € za účelom zabezpečenia budúcej vymožitelnosti nároku žalobkyne uplatňovaného vo veci samej. Súd poukazuje na to, že predbežné opatrenie je procesným rozhodnutím poskytujúcim dočasnú právnu ochranu nároku prejednávanému vo veci samej. Okolnosti a dôvody nariadenia predbežného opatrenia v inej právnej veci (t.j. v konaní OS BA I č.k. 10C 130/2009) preto v žiadnom prípade nemôžu a nie sú spôsobilé preukázať splnenie hmotno-právnej podmienky zhoršenia vymožitelnosti pohľadávky veriteľa (žalobkyne), preukázanie ktorej je základným predpokladom úspešnosti odporovacej žaloby o určenie neúčinnosti právneho úkonu predaja podniku.

Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa nepreukázala zhoršenie vymožitelnosti pohľadávok predajom podniku, rozhodol súd tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, a úspešným žalovaným súd priznal právo na náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti žalobkyňi, ktorá vo veci úspech nemala.

Náhrada trov konania žalovaných pozostáva z trov právneho zastúpenia žalovaných v 1./, 2./ a 3./ rade spoločným právnym zástupcom JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o..

Právny zástupca žalovaných si uplatnil trovy právneho zastúpenia v sume 316,27 eur. Súd sa však nestotožnil s uplatnenou výškou trov právneho zastúpenia a po preskúmaní špecifikácie trov PZ žalovaných priznal náhradu trov PZ žalovaných vo výške 242,01 eur. Nakoľko právny zástupca žalovaných vykonával úkony právnej pomoci ako spoločné úkony pri zastupovaní troch žalovaných, pri výpočte odmeny za 1 úkon právnej pomoci je potrebné postupovať podľa § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, podľa ktorého základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb.

S poukazom na uvedené výška odmeny pri zastupovaní troch účastníkov za jeden úkon právnej služby v súlade s ustanovením § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v danom prípade bude 92,80 eur/základná sadzba tarifnej odmeny 61,87 eur x 3, t.j. 185,61 eur - 50 %, t.j. 92,80 eur.

Na základe vyššie uvedeného súd priznal právnomu zástupcovi žalovaných odmenu za 2 úkony právnej služby v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 13a ods. 1, písm. a), d), § 15 písm. a), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (1. príprava a prevzatie zastúpenia v roku 2014, 2. účasť na pojednávaní dňa 20.05.2014 - za 1 úkon po 92,80 eur/základná sadzba tarifnej odmeny + 2x 8,04 eur/režijný paušál za rok 2014 + 20 % DPH).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava II, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.